

تجزیه و تحلیل معماری سبز و پایدار و بررسی آن در ایران

علی رحیمی ترکی^{۱*}، کیانا زارعی^۲، مهدیه پژوهان فر^۳، حسن ستاری ساربانقلی^۴

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود دانشکده فنی مهندسی
alirahimitorki@yahoo.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تبریز
kianazarei@yahoo.com

^۳ عضو هیئت علمی استادیار معماری دانشگاه گلستان
m.pazhouhanfar@gmail.com

^۴ عضو هیات علمی و استادیار معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز
sattari_hassan@yahoo.com

چکیده

معماری سبز برخاسته از معماری پایدار و توسعه پایدار بوده که این نیز ناشی از نیاز انسان امروز در مقابل پیامدهای سوءجهان صنعتی و مصرفی عصر حاضر است. حفظ و حراست از منابع طبیعی جهان، مصونیت از آلودگی هوا و سایر آلودگی‌های محیطی، حفاظت از لایه ازن، بهداشت جسمی و روانی، آینده بشریت و ... از موضوعاتی است که در این راستا مطرح بوده و ضرورت آن به عنوان یک وظیفه جهانی روز به روز آشکارتر می‌شود. ارزشهای معماری سنتی و سنت ارزشهای زیست محیطی معماری سنتی ایران واجد ارزشهای بسیار فراوان در شیوه های گوناگون استفاده بهینه از انرژی و بهره برداری اکولوژیک از انواع انرژیها و خصوصا کاربرد انرژیهای پایدار و بی زبان است. گرچه استفاده از باد و به عبارت صحیحتر بهره برداری از حرکت هوا و ایجاد نسیم عمده ترین و رایجترین نوع کاربرد انرژیهای بی زیان در معماری سنتی ایران است. با این حال همه عناصر اربعه فلسفی و آیینی (آب، هوا، خورشید و خاک) دارای کاربرد عالی زیست محیطی در مدنیت و معماری ایران قدیم بوده است. در این مقاله سعی بر آن است تا با نگاهی جزئیتر به معماری سبز و معماری سنتی ایران بتوانیم این رویکرد از معماری را در ایران دوباره احیا کنیم. و به این **واژوتیهای یکپارچه** نه مغفیلوی، به معنوی و بنویز معماری و تمدن و معماری سبز و پایدار، **ساختار** این **ساز** و **بنام** یکپارهای آن را ارائه مینماید تا نواقص آن را

مقدمه